

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro singulis Anni diebus

Complectens Januarium, Februarium, Martium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 7. De brevitae vitæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60495)

tiū, ut ei acquirendo æternitatem nostram *Februarius*
 in discrimen conijciamus? hæc est illa fasci-
 natio puerilium nugarum, quæ à SS. Literis
 appellatur *fascinatio nugacitatis*, Quæ *Sap. 4e*
 mundi sectatores incantat, quæ verè sa-
 pientum miserationem excitat, justam
 tamen DEI indignationem provocat. Ah
 Domine! fac, ut potiùs te ad commiserat-
 tionem, quàm ad iram provocem, & mi-
 sericordia tua te impellat, ad rumpendum
 ope luminis & gratiæ tuæ fascinum, quod
 nos excæcat.

*Statue, nec diem prætermittere vitæ tuæ,
 quin identidem tibi met dicas: Moriendum est.*

Staturum est omnibus hominibus, semel
 mori. *Hebr. 9. v. 27.*

Tantò magis appropinquat vitæ finis,
 quantò magis distulit. *Euch.*

DIES. VII.

De brevitare Vitæ.

I.

Mors propinqua est. Cuncta, quæ vi-
 des, cuncta, quæ audis, eam tibi
 annuntiant; nec tamen ejus recorda-
 ris? intra breve temporis spatium com-
 parere tibi necesse est coram severissimo

Februarius, iudice, nec de rationibus tuis ritè parandis sollicitus es? Moriendum est; apud omnes in confesso est. Quòd verò brevè sit moriendum, paucorum sententia est. Quin imò contrarium sibi quisque pollicetur, quasi verò, dum mortem longè remotam sibi fingunt, eam reipsa longè à se repellerent. Vita est brevissima; de hoc quotidie conquerimur; itaque mors longè abesse non potest. Interea semper eminus, veluti tubo optico longè sepositam spectamus. Atque hæc est causa, cur eam parùm in animos nostros possit. Iuvenis aliquis sua confidit juventute; ætate provectus virium suarum vigore; senex firma corporis constitutione. Sic cuivis, longiorem sibi vitam pollicendi, mortemque non timendi suppetunt rationes, quibus alij careant. O inauditam, quæ tamen pluribus illudit, deceptionem!

II. Vita certè brevissima est, quod atinet ad potissimam hominum partem: perspicuum est, plures infra, quàm post triginta annos mori. Et verò, si certò nobis constaret omnibus de vita longius producenda; quidnam denique hæc longior vita est? si eam consideramus habita ratione præsentium, videlicet negotiorum, quibus vacare; officiorum, quibus nos in-

for-

formare; eorum, quæ præstare debemus; Februarius
 consiliorum, quæ animo volvimus; scien-
 tiarum, quibus imbui cupimus; virtu-
 tum, quas acquirere nos oportet. Ah!
 quam brevis hæc vita videbitur; si eam
 consideramus habita ratione peccati, ad-
 huc longè esse breviorē judicabimus:
 sexaginta vitæ anni, ubi transierunt, ho-
 mini, qui hanc ætatem attingit, veluti mo-
 mentum, & omnia bona, quæ possedit,
 omnia oblectamenta, quibus gavifus est,
 veluti somnium videntur.

III. Si verò vitam consideramus habita
 ratione æternitatis, infinities adhuc bre-
 vior videbitur. Mille anni, inquit facez
 textus, non nisi Dies una sunt cum æter-
 nitate comparati. Quid igitur vita, lon-
 gissima licet, erit, nisi unica hora? Eheu!
 unica, & fors nec unica nobis est viven-
 dum hora! Nam quis est, qui tam diutur-
 nam sibi hanc vitam polliceri queat? nos
 tamen occupamur formandis ingentibus
 rerum agendarum idæis, coacervandis
 opum thesauris, idque eo mentis ar-
 dore & cupiditate, quasi æternum victu-
 ri essemus; nec cogitamus, nisi de sede in
 hoc mundo figenda in qua non nisi pauca
 momenta transigemus; & neque somia-
 mus de sede stabilienda in altera, ubi æter-

*Unus Dies
 apud Domi-
 num, sicut
 mille anni;
 & mille an-
 ni, sicut Dies
 unus. 2. Petri
 3. v. 8.*

Februarius. nūm morabimur ; unice intenti extruendæ domui infirmæ , quam unica nocte incolemus , domum verò æternitatis nostræ negligimus , quin & collabi sinimus. Quæ stultitia ?

Statuemus quamvis Diem considerare , velut eam , quæ ultima vitæ nostræ esse possit , & non considerare mortem ut rem longius à nobis remotam.

Breves Dies Hominis. Constituisti terminos ejus , qui præteriri non poterunt. *Job. 14. v. 4.*

Quotidie magis appropinquat recognitionis Dies ; omnis hora nos judicio applicat. *Euch.*

DIES VIII.

De Judicio extremo.

De Sublimitate & Majestate Judicis.

I.

Dies judicij dies Domini appellatur , quia , ut ait Propheta , *exaltabitur Dominus solus in die illa.* Ipse solus comparebit in gloria. Cum sol camparet , omnes stellæ videri desinunt : Sic ubi sol iste Justitiæ in solio tuo videbitur , tota gloria , tota sublimitas humana evanescet. Quot Reges ,